

Denizi Seyretmek Vardı

– Alaca · 12 Ağustos 2022

Kapıldık hasret denilen sele,
Savrulduk her birimiz, bir yere.
Sen, İstanbul Boğazı'nda,
Altın saçlarını verirken yele,
Sanma boş durdum.
Kırsal kentlerde,
Nafaka peşinde koşturdum.
Bilmem hangi ara tükettim ömrümü?

Gökle deniz gibi kavuşamadık,
Oysa yüksek bir tepeden,
Gün batarken;
Denizi seyretmek vardı,
El ele.
Kayboldun ansız, yersiz,
Kaldım limansız, yârsız...

Dalgalar ve deniz feneri,
Neler fısıldardı kim bilir?
Gelseydiler dile.
Rıhtımda bekliyorum şimdi,
Kırgın, dermansız, fersiz;
Gün-gecem keyifsiz, çile.

Çocukluğumu istiyorum,
Toprak damlı evimi,
Telden arabamı, tahta atımı, topacımı,
Ve belikli kız seni...

Dut ağacında sallanırdık neşe ile,
Ne çabuk çevirdin küle,
Hayallerimi, büyütmedim bile.
Kayboldun gözlerden,
Ardından diyemedim,
Komşu kızı, git güle güle!

Çok geç artık, çok geç,
Ey sarı lalem!
Ah çekmek nafîle.
Seninle yüksek bir tepeden,
Gün batarken,
Denizi seyretmek vardı,
El ele...

12.08.2022

Muhittin Alaca